

prima instanță - (judecătoria Criuleni) V. Ursu
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Ciugureanu, I. Cotruță, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Potîrco Ecaterina,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Potîrco Ecaterina
împotriva Lidiei Bulat, intervenient accesoriu Ministerul Justiției privind
recunoașterea nulității înscrisului notarial,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016 prin care a
fost respins apelul declarat de Potîrco Ecaterina și s-a menținut hotărârea judecătorei
Criuleni din 15 martie 2016,

c o n s t a t ă :

La 23 septembrie 2015 Potîrco Ecaterina s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Lidiei Bulat, intervenient accesoriu Ministerul Justiției, solicitând
recunoașterea nulității absolute a înscrisului notarial nr.139088 din 04 august 2006
prin care Bulat Lidia a acceptat masa succesorală rămasă după decesului mamei sale,
Frolova Liuba.

În motivarea cererii de chemare în judecată Potîrco Ecaterina a reiterat că
socrul ei, Potîrco Pavel, fiind în căsătorie cu prima soție, au primit locuință de stat
situată în or. Criuleni, bd. Biruința 25, iar după decesul soției, Potîrco Pavel a
încheiat căsătoria cu Frolova Liuba și ultima s-a instalat cu traiul în locuință.

În anul 1993 locuința a fost privatizată de ambii soți, câte ½ cotă-parte pentru
fiecare.

Relatează că, la 23 ianuarie 2006 Frolova Liuba a decedat, iar după decesul
acesteia s-a deschis dosarul succesoral asupra masei succesore a soților. Ulterior
prin înțelegere amiabilă între Potîrco Pavel și fiica decedatei Frolova Liuba - Bulat
Lidia, părțile au convenit că ultima moștenește economiile bănești, însă nu pretinde
asupra cotei părți înregistrată după mama acesteia, Frolova Liuba.

Sușține reclamanta că, la 28 iulie 2006 Potîrco Pavel, fiind soțul supraviețuitor
cu vocație succesorală, a depus cerere la biroul notarial al Verei Bîstrițaia privind
acceptarea succesiunii a ½ cotă-parte din imobilul locativ după decesul soției

Frolova Liuba și deoarece cu Bulat Lidia a fost încheiat un acord, Potîrco Pavel în cererea depusă la biroul notarial a indicat că alți moștenitori după decesul soției nu sunt.

La 30 octombrie 2007 Potîrco Pavel a decedat și după decesul lui cerere de acceptare a succesiunii au depus succesorii de clasa I - fiii decedatului Potîrco Valeriu și Potîrco Victor, care a depus declarație de refuz în acceptarea succesiunii în favoarea fratelui Potîrco Valeriu, iar acesta din motive de boală nu a dus pînă la sfârșit înregistrarea dreptului de moștenitor legal, deoarece la 15 februarie 2014 a decedat.

După decesul soțului Potîrco Valeriu a depus cerere privind acceptarea succesiunii la biroul notarial Petru Chirtoacă, verificând baza de date notarul i-a comunicat că ea nu poate moșteni integral masa succesorală după decesul lui Potîrco Pavel dat fiind faptul că, Bulat Lidia la 04 august 2006 a declarat acceptarea succesiunii după decesul mamei sale Frolova a Liuba la biroul notarial Bîstrițcaia Vera.

Consideră reclamanta că notarul Bîstrițcaia Vera ilegal a înscris-o ca moștenitor pe Bulat Lidia.

Prin hotărârea judecătorei Criuleni din 15 martie 2016 cererea de chemare în judecată înaintată de Potîrco Ecaterina a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 12 aprilie 2016, Potîrco Ecaterina a declarat apel împotriva hotărîrii judecătorei Criuleni din 15 martie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei decizii de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, s-a respins apelul declarat de Potîrco Ecaterina și s-a menținut hotărârea judecătorei Criuleni din 15 martie 2016.

La 05 aprilie 2017 Potîrco Ecaterina a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016 și a hotărîrii judecătorei Criuleni din 15 martie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea hotărîrilor instanțelor ierarhic inferioare și transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Recurentul a declarat cerere de recurs în temeiul art.432, alin.(2) lit.c) care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția instanței de apel. În cadrul examinării apelului instanța nu a constatat și elucidat circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii în fond.

Sușține că, înscrisul notarial prin care notarul Bîstrițcaia Vera a autentificat cererea de acceptare a succesiunii depusă de Bulat Lidia este ilegal.

Notarul nu era în drept să primească cererea de acceptare a succesiunii, deoarece ultima a omis termenul prevăzut de art.1517 din Codul civil.

Invocă că atât hotărârea primei instanțe cât și decizia instanței de apel relevă o insuficiență analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt incorecte. Astfel, concluzia instanțelor investite cu judecarea fondului este neîntemeiată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 16 noiembrie 2016.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 22 februarie 2017 (f.d.124), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost depusă la 05 aprilie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva

Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Potîrco Ecaterina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Potîrco Ecaterina, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari